

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 68. Prima Congregatio coram Clemente VIII. habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

perfringebant. I. Revelatio *Mysterio-* Sæc. XVII.
rum fidei facta Ecclesie non est necessarium A. C. 1602.

medium, ut certo & infallibiliter cogno-
 scantur, sed prudentialis notitia sufficit.

II. Successio Petri Apostoli in Episcopatu
 Romano, jure Divino non constat, etsi
 probatissimum sit, Christum præcepisse Pe-
 tro, eam fieri.

§. LXVIII.

*Prima Congregatio coram Clemente
 VIII. habita.*

Die decima nona Martii summus Pon-
 tifex utriusque Ordinis Generales Livin.
 Maier t. 1.
 hist. Controv.
 l. 5. cap. 2.
 Serii hist.
 Congreg.
 l. 3. c. 2. 9.
 l. 5. ser. 5.
 cap. 1.
 unacum Theologis disceptaturis postri-
 die in Vaticano Palatio adesse iussit.
 Præsidebat ipse Clemens VIII. assistenti-
 bus Purpuratis, Episcopis, Censoribus,
 ac Doctorum quamplurimis. In ipso
 aditu summus Pontifex oratione habita
 cap. 1.

ita exorsus est. *Hæc, quæ inter vos tam-
 diu agitata est Controversia, ita pertina-
 cibus concertationibus, in multorum aures,
 & animos per universam Europam se
 insinuavit, & tam ingentes turbas in
 multis Academiis excitavit, ut maximum
 Reipublicæ Christianæ periculum minitari
 videatur; nisi vel ad pacem mutuam vos
 ipsi deducamini, vel salutare remedium
 nos huic negotio adhibeamus. Etenim no-
 vis istis vestris opinionibus, vel veteribus
 quidem,*

Sæc. XVII. quidem, sed sepultis jam post mille duos
 A. C. 1602. tos annos, & ab Ecclesia profligatis,
 Catholicorum animos rursus imbuere
 duistis, ut proculdubio videamini pacem
 scindere, & inconsutilem Domini tunica
 dividere. Quid enim aliud est, vel pro
 fus repudiatis, vel saltem posthabitis
 sanctissimis illis, & Sanctissimis viris, Hieronymo,
 Ambrosio, Augustino, Prospero
 & aliis, qui nullis vigiliis, aut laboribus
 percerunt, adversus Pelagianos constantissime
 dimicant, eorum artes dissuerunt, venenum
 detexerunt, falsos sensus aperuerunt,
 & argumentationes omnes dissolverunt.
 Quid, inquam, aliud est, posthabitis
 sanctissimis, & doctissimis Patribus, rectoribus
 quibusdam, vel nullius vel certè
 exigui nominis Doctoribus, tanquam Doctores
 ad istas vestras opiniones defendendas
 uti: quam Ecclesiam Dei Pelagianorum
 erroribus denuo inficere & contaminare.
 Quid est hoc, quod molimini? an non dubitatis
 pro defensione unius Molinæ inveterati
 in Ecclesiam Dei Pelagii dogma? perperam
 dicit, obsecro vos, quam grave periculum
 a vestris istis concertationibus universo Christiano
 orbi impendat. Nolite communis
 necessitati & saluti privatas vestras rationes
 præferre. Cedite Patribus, cedite veritati.
 Et hoc vos lubentibus animis facturos sperans,
 e re præsentis fore duxi, universam
 istam controversiam ad aliquot capita et articulos

articulos reducere, ex quorum discussione Sæc. XVII. A. C. 1602.
 veritas Catholicæ Doctrinæ facile apparere
 possit. Horum duos, de quibus hodierna
 die differetis, vobis proposui, in qua dispu-
 tatione mementote, omnes vos Ecclesiæ unius
 filios esse, per Sponsum ejus Christum. Je-
 sum rogo vos, ut omni odio deposito, dis-
 fidis que propriis semotis, ita inquirendæ,
 & indagandæ veritati operam navetis, ut
 a vero sensu Scripturarum, & a defæcata
 S. Augustini doctrina, quam & Ecclesiæ
 doctrinam esse nemo vestrum ignorat, nul-
 lis invidiæ, & livoris facibus impediamini.

Verum hanc orationem ab Auctore
 Historiæ Congregationum confictam esse
 asserit Pater Livinius de Meyer Jesuita,
 ea motus ratione, quod Pontifex ante
 veritatis inquisitionem Molinæ doctri-
 nam Pelagianæ affinem asseruisse in-
 ducatur.

§. LXIX.

Primæ Congregationis progressus.

Finita hac oratione Clemens VIII. fu-
 lis ad Deum precibus de primo ar-
 ticulo, scilicet, an S. Augustinus vel
 Molina majores libero arbitrio vires
 tribuat, differere, Gregorium de Va-
 lentia Jesuitam jussit, qui palam decla-
 rabat, quod nequaquam Molinæ doctri-
 nam velut per omnia certo veram aut com-
Hist. Con- trov. l. 5. cap. 3. Hist. Con- greg. l. 3. cap. 10.
 Hist. Eccles. Tom. LIII. M mu-